

PAASWAKE
ZATERDAG
30 MAART 2024

OUDE KERK
HELVOIRT
21.00 UUR

OPEN KERK

HELVOIRT

PAASWAKE

PAASWAKE

Jij door de dood gegaan,
sta in ons op

VOORAF

vanaf ca. 20.45 uur

Klarinetkwartet Klavier
Flow my tears, John Dowland,
arr. Peter van Iersel

Sjaak Bloem, orgel
Koraal partita: 'O Haupt voll Blutt und Wunden'
C-dur, Johann Pachelbel

20.57 uur Klokken luiden

OPEN KERK

HELVOIRT

AANHEF

*De dagen gaan voorbij.
Wat blijft is uw licht in mij
uw licht in mij
al mag het donker zijn.*

*Zolang wij mensen zijn
en liefde ons leidt,
licht Gij mijn leven bij,
licht Gij mijn leven bij.*

- V. Bij de Horeb, de berg van God,
zag Mozes vuur opvlammen
uit een doornstruik.
De struik stond in brand
en werd toch niet door het vuur verteerd.
Branden en niet verteren
is het teken geworden van God-in-mensen.
Zoals ook in mensen die nu veel te verduren
hebben van verwoestend oorlogsgeweld
en toch blijven hopen op vrede,
die wegteren en blijven uitzien naar leven.

Naar Lucas 24:13-35

- V. Ontmoedigd en ontgoocheld waren twee van
Jezus' vrienden onderweg van Jeruzalem naar
Emmaus - met zijn bijna laatste woorden in
het hoofd:
'Niemand neemt mij het leven af;
ik geef het uit mezelf en
keer terug naar mijn Vader,
Schepper van hemel en aarde.'

SCHEPPING

Genesis 1:1-2:4

- L. *In den beginne schiep God de hemel en de
aarde. De aarde was woest en doods,
duisternis lag over de oervloed, en over het
water zweefde Gods geest. En Hij schiep zon
en maan; dag en nacht schiep Hij; morgen,
middag, avond.*

V. Durven wij er eindeloos op te vertrouwen dat het leven zin heeft en dat ieder, ondanks alles, daaraan deelheeft?
Een stroom van liefde draagt de wereld en die stroom is er ook voor mij, al zie en voel ik het misschien niet.

L. *God zei: 'Laat overal op aarde jong groen ontkiemen: zaadvormende planten en alle soorten bomen en bloemen die vruchten dragen met zaad erin.'*

Bloem

V. Ik ruik de geur van opstanding in de roze bloesem van de kersenvbomen en in het geel van de vlammeende forsythia. In de triomf van trompetterende narcissen en in de proostende kelken van de tulp. In de lichtgroene blaadjes zwierend aan de wilgentakken. Overal om me heen geurt de hemel op aarde.

Bloem

LIED

K. *Met niets van niets zijt Gij begonnen, hebt sprakeloos het licht gezegd, de tijd bepaald, het land gewonnen, de zeeën op hun plaats gelegd.*

De ban der duisternis gebroken – en het werd morgen, dag na dag, een wereld in het licht gesproken, een mensheid die beginnen mag.

L. *En God zei: 'Laat het water wemelen van levende wezens, en laten er boven de aarde, langs het hemelgewelf, vogels vliegen. Laat de aarde alle soorten levende wezens voortbrengen: alle soorten vee, en alle soorten dieren die op de aardbodem rondkruipen.'*

Bloem

V. Zouden bomen weten van hun bladerdek en van het nest in hun takken ? -

Zouden vogels hun zingen horen en weten wie ze ermee plezieren?

Zou de aarde voelen dat zij baart en voedt; dat ze moeder is?

L. *Toen schiep God de mens als zijn evenbeeld; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij de mensen. Hij zegende hen en zei: 'Wees vruchtbaar en word talrijk; bevolk de aarde en bewerk haar. Heb zorg voor de vissen van de zee, voor de vogels in de lucht en voor alle dieren die op de aarde rondkruipen en voor alles wat groeit uit de aarde.'*

Bloem

V. De mens, door God naar zijn evenbeeld geschapen, is uit klei en zand gemaakt. Uit een handvol aarde stamt de mens. Verbonden blijven met de aarde behoort dan ook tot zijn wezen. God blies zijn adem in de neus van de mens. Zo is hij van de aarde maar heeft hij ook iets van God.

LIED

K. *Geen eind in zicht. Geen rust gevonden. Het langste deel nog niet gegaan. Geen engel met ons meegezonden om nacht en ontij te verslaan.*

Met licht van licht hebt Gij geschreven uw boek dat ons het leven redt, de woorden van uw trouw gegeven. En van dit lied de toon gezet.

L. *God overzag alles wat Hij gemaakt had en zag dat het zeer goed was. Op de zevende dag bracht Hij alles tot voltooiing en rustte uit van al het werk. Hij zegende de zevende dag en noemde die heilig.*

Bloem bij het kruis

LIED

Dat mensen de eeuwen door in treur- en loflied van U zijn blijven zingen –

*het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping,
groter dan de mens.*

*het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping,
groter dan de mens.*

KWETSBAAR SCHEPSEL

V. De twee onderweg naar Emmaus praatten over alles wat er was voorgevallen. Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren, kwam Jezus zelf naar hen toe, maar ze herkenden hem niet. Hij vroeg hun: ‘Waar lopen jullie toch over te praten?’ Ze begonnen over Jezus die drie dagen terug gekruisigd was. ‘En wij’, bekenden ze, ‘wij hadden alle hoop op hem gesteld.’

LIED

*Dat mensen de eeuwen door
in smEEK- en dankgebed
tot U zijn blijven zingen –
het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping,
groter dan de mens.*

VLUCHTELING EN VREEMDE

V. In hulpeloze gebaren, verstomde woorden, vergane dromen, op weg naar ballingschap, van het ene getto naar het andere, weg van huis, gedeporteerd, daarin balde zich de kracht van hun voorvaderen Abraham, Isaak en Jakob samen.

Ver voor het land van melk en honing, midden in de woestijn, vulde het Beloofde Land hun hart als een uittocht uit het verleden, intocht in de toekomst.

LIED

*Dat mensen de eeuwen door
bij tij en ontij
op U zijn blijven hopen –*

*Ga in alles met ons mee.
Haal ons, God, door alles heen.*

Vuur ontsteken

IK BEN

Naar Exodus 3

Mozes dreef zijn schapen tot bij de berg de woestijn in. Daar stond een doornstruik in lichterlaaie; die brandde wel, maar verteerde niet. Mozes wilde weten hoe zoiets kon. God zag hem nieuwsgierig dichterbij komen en riep: ‘Mozes, Mozes, niet verder; blijf waar je bent en doe je sandalen uit, want de grond waarop je staat, is heilig. Ik Bén, Ik ben de God van je vaderen, God van belofte, God van mensen - die zien hoe alles gaat en blijven hopen dat het morgen beter wordt; die werken en zwoegen, planten en zaaien en vrucht en oogst aan anderen laten; die voor recht en gerechtigheid hun leven riskeren, alsof ’t hun énige niet is; die zwaar getroffen naar ziel en lichaam wegteren en blijven uitzien naar leven, hoe dan ook.’

Toen sloeg Mozes de handen voor de ogen, want God aanzien durfde hij niet. Die zei: ‘Ik zie de ellende van de mensen; ik hoor hun jammeren, weet hoe ze lijden. Daarom bén Ik: om mijn volk weg te leiden van hier naar waar het goed toeven is, een land van melk en honing. Ik ga voor jullie uit; overdag als een wolk, ’s nachts als een vuur. Nooit zal Ik wijken uit de spits van mijn volk onderweg.’

KOORLIED

Het heimwee van de ballingen
Naar psalm 137

*Vol tranen zien wij hoe de tijd
vergljdt op Babels stromen.
Ons hart is in Jeruzalem;
ons thuis waarvan wij dromen.*

*Geen hand die nog een snaar beroert,
geen lied dat ooit nog ons vervoert.
Doelloos vergaan de dagen.*

*De heersers in dit vreemde land
drukken op ons met harde hand,
meer dan wij kunnen dragen.*

HERKEND

V. De beide vrienden bereikten Emmaus. De dag liep ten einde; het werd avond. Ze vroegen Jezus bij hen te blijven. Hij ging met hen mee en bleef bij hen. Hij nam brood, sprak het zegengebied uit, brak het en gaf het hun. Toen zijn hun de ogen opengegaan. Ze herkenden hem aan het breken van het brood - al was hij uit het zicht verdwenen. De twee keerden meteen naar Jeruzalem terug waar de elf en vele anderen samen waren en hun toeriepen: 'De Heer is waarlijk opgestaan en aan Simon verschenen.'

VRIJ WANDELEN

Als jij zegt dat het kan,
dat er toch een pad is om te gaan.
Als er al een dag is om het te geloven
dan vandaag
in het licht van jouw opstanding.

Neem me met je mee
wandelen wil ik met jou
tot aan het einde van mijn leven.

Gaat u staan

VERREZEN

*De paaskaars wordt naar voren gedragen,
het licht verspreidt zich*

S. *Lumen Christi*

A. *Deo gratias.*

S. *Lumen Christi*

A. *Deo gratias.*

S. *Lumen Christi*

A. *Deo gratias.*

PAASLIED

ODE AAN HET LICHT, aan de paaskaars, die de verrezzen Christus symboliseert.

*Licht dat ons aanstoot in de morgen
voortijdig licht waarin wij staan.
Koud, één voor één en ongeborgen
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.*

*Licht van mijn stad de stedehouder
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.*

LEZING UIT HET EVANGELIE VOLGENS MARCUS (16:1-8)

Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria van Magdala en Maria, de moeder van Jakobus, en Salome geurige olie om hem te balsemen. Op de eerste dag van de week gingen ze heel vroeg in de ochtend, vlak na zonsopgang, naar het graf. Ze zeiden tegen elkaar: 'Wie zal voor ons de steen voor de ingang van het graf weggrollen?' Maar toen ze opkeken, zagen ze dat de steen al was weggerold; het was een heel grote steen. Toen ze het graf binnengingen, zagen ze rechts een in het wit geklede jongeman zitten. Ze schrokken vreselijk. Maar hij zei tegen hen: 'Wees niet bang. Jullie zoeken Jezus van Nazaret, die gekruisigd is. Hij is opgewekt uit de dood, hij is niet hier; kijk, dat is de plaats waar hij was neergelegd. Ga terug en zeg tegen zijn leerlingen en tegen Petrus: Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zullen jullie hem zien, zoals hij jullie heeft gezegd.'

Ze gingen naar buiten en vluchtten bij het graf vandaan, want ze waren bevangen door angst en schrik. Ze waren zo erg geschrokken dat ze tegen niemand iets zeiden.

Gaat u zitten; kaarsjes doven

OVERWEGING

Er zijn vragen die knagen aan onze ziel: kunnen wij wel leven als uitzichtloos lijden ons overvalt? En is de haast alomtegenwoordige macht van het kwaad wel te verzoenen met het idee van een menslievende God?

Ook Jezus, die toch zo vol was van God, stierf met zo'n knellende vraag op zijn lippen: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?' Zijn lijdensweg en zijn smadelijke dood zijn voor ons heel herkenbaar, omdat ook onze eigen levensweg soms lijkt op een kruisweg met vele staties. Denk maar aan verbroken relaties, aan geleidelijke aftakeling, stille eenzaamheid, door een hel heen moeten. En dat ook nog eens in een turbulente wereld, die van de ene crisis in de andere belandt. Maar is dit wel het laatste verhaal dat er te vertellen valt?

In Marcus is het verhaal over Jezus' dood en begrafenis niet het allerlaatste verhaal. Er volgt nóg een verhaal. Over drie vrouwen, volgelingen van Jezus van het eerste uur, die hem trouw zijn gebleven tot in zijn laatste uur. Ze waren er ook bij toen Jezus vlak voor het aanbreken van de sabbat, in een rotsgraf werd gelegd. Na de sabbat gaan ze in alle vroegte op pad om Jezus te balsemen en hem zo de laatste eer te bewijzen. Vreemd is dat ze hem niet terugvinden op de plaats waar ze hem dachten aan te treffen. Wel zit daar een jongeman in witte kleren, die zegt dat Jezus door God ten leven is gewekt. En dat zij aan de andere volgelingen van Jezus moeten gaan vertellen dat ze hem zullen zien in Galilea. De vrouwen vluchten daarna hals over kop weg van het graf. Ze zijn zo van slag dat ze tegen niemand iets zeggen. Ze zwijgen als het graf, terwijl ze juist hadden moeten spreken.

Op dat punt eindigde oorspronkelijk het evangelie van Marcus. Dat is nogal abrupt. Jaren later is daar nog stof aan toegevoegd uit andere evangeliën om aan het vreemde verhaal van Marcus een meer aanvaardbare draai te geven. Maar wat Marcus zelf kwijt wilde was dat opgewekt worden uit de dood zo onvoorstelbaar en zo overweldigend is dat de vrouwen dat idee helemaal niet konden plaatsen in hun denk- en belevingswereld. Zijn paasverhaal maakt ook ons duizelig: we snappen niet wat er gebeurd is maar wel dat het een verhaal is dat ons niet koud kan laten ...

Kort orgelspel

Wij zijn zo gewend aan de boodschap dat Jezus is verrezen, dat we ons niet eens meer afvragen wat dat kan betekenen. Misschien denken we dat hij weer terug is van weggeweest; dat hij het leven weer heeft opgepakt dat hij had vóór zijn dood. Naar zo'n fysieke terugkeer verlangen wij ook als een innig geliefde van ons gestorven is. Maar toch is dat te kort door de bocht. Paasgeloof houdt juist in dat Jezus dwars door de dood héén is gegaan en nu deel heeft aan een ander en nieuw leven, waarvan wij ons geen voorstelling kunnen maken. Maar daarmee is hij niet onbereikbaar geworden. Integendeel, na zijn dood is hij blijvend aanwezig, overal waar wij een nieuwe wereld scheppen, waarin onuitputtelijke liefde ons aller richtsnoer is.

Pasen betekent ook dat wij zelf veranderen in nieuwe mensen en dat ook krachtig uitstralen. Ook voor ons gaat een nieuwe toekomst open, niet pas in het hiernamaals, maar nu al. Pasen geeft ons de veerkracht en de durf om de realiteit van het lijden onder ogen te zien en niet weg te kijken. Om elkaars kruis te dragen en de wonden van slachtoffers van misbruik te helen.

Ook zien wij nu Jezus met andere ogen: geen glorieuze krachtpatser, maar de knecht van de Levende, die dienstbaar is aan anderen en daarvoor zijn leven wil geven. In verhalen over zijn lijden en dood komt ook een nieuw godsbeeld aan het licht. Niet een alleskunner die het lijden wegneemt maar een God die solidair is en mee lijdt met alwie machteloos is. God is er als je in de shit zit, of in de vele hellen op onze aardbol. Als Hij zich naar ons toekeert, krijgen wij de kracht om ons toe te keren naar elkaar. Zo is God de stuwende kracht die ons in beweging zet om slachtoffers van bruut oorlogsgeweld te voorzien van humanitaire hulp. En om vreedzaam samen te leren leven met vluchtelingen en vreemdelingen uit alle brandhaarden ter wereld. Ook voor ons springt God in de bres in het uur van onze dood. Rainer Maria Rilke zei het zo:

*Maar toch is er Een. Hij vangt ons
als wij vallen oneindig teder
op in zijn handen.*

Vaak horen we zeggen: het kan alleen maar erger worden, en het ergste moet nog komen. Als dat zo is, heeft wanhoop het laatste woord. Maar eindeloos vertrouwen in het leven laat ons eerder het

tegendeel verwachten: juist het beste moet nog komen!

KLARINETSPEL

Klarinetkwartet Klavier
Wachet auf, Johann Sebastian Bach,
arr. Kenneth Abeling

BELIJDENIS

Levend water

Lied

K. *Bronnen en al wat in 't water leeft
loof de Heer, alleluia.*

G. *Bronnen en al wat in 't water leeft
loof de Heer, alleluia.*

K. *Loof de Heer, goedertieren is Hij
tot in eeuwigheid is zijn genade.
Spreke Israël het uit:
tot in eeuwigheid is zijn genade.*

K. *Bronnen en al wat in 't water leeft
loof de Heer, alleluia.*

G. *Bronnen en al wat in 't water leeft
loof de Heer, alleluia.*

Gezegend water

V. De woestijn gaat bloeien
waar mensen opstaan
uit het graf van hun angsten,
uit de wonden van hun verleden.
Zij staan op om de steen weg te rollen
en de bron aan te boren
die levengevend water doet opborrelen.

Paaskaars in het water dompelen

V. Water, levend water
waarmee wij zijn gedoopt tot een leven
van hoop en vertrouwen.

Water, stromend water
uit een Bron onuitputtelijk
op weg naar zee, de Verre Einder.

Gezegend zij het water
en allen die uit water en licht
herboren worden in Gods naam.

BELIJDEN

Allen tekenen zich met levend water

Ondertussen orgelspel:
Andante uit Orgelkonzert Nr. 1 g-moll (op 4),
Georg Friedrich Handel

KLARINETSPEL

Klarinetkwartet Klavier
Bist du bei mir, Johann Sebastian Bach,
arr. Peter van Iersel

Collecte
Brood en beker

GEDACHTENIS

V. Zij herkenden hem
aan het breken van het brood.
In het brood het leven zien,
met een hart dat Liefde is –
aan wie wij ons door alles heen
mogen toevertrouwen –

om wie we in geen graf berusten,
in geen dood ten onder gaan –

om wie we allen gedenken met wie
wij brood en beker hebben gedeeld
en die ons door de dood zijn ontvallen.

In deze Paaswake gedenken wij
vol dankbaarheid Peer Verhoeven,
die op Tweede Kerstdag is gestorven.
Hij heeft ons een nieuwe taal gegeven
om ons geloof te vertolken.
In liefdevolle herinnering
gedenken wij ook Antoon Zagers (1990),
rond zijn verjaardag.
Ook bidden wij voor Harrie Jansen,
die op 19 augustus 2023 is overleden.
Dat zij allen mogen opstaan in het lichtste
licht.

Gedenk allen in Oekraïne en Gaza
die in angst en wanhoop verzonken zijn,
nu zij al zolang lijden onder oorlogsgeweld,
dat hun leven totaal ontwricht.

Denk aan de vluchtelingen,
op zoek naar veiligheid en gastvrijheid.
Vergeet hen niet die hun leven geven
in hun strijd voor vrijheid en gerechtigheid.

A. Er zij licht, vrede rust.

KLEIN DANKLIED

*Gij hebt, o God,
dit broze bestaan gewild,
hebt boven 't nameloze
mij uitgetild.*

*Laat mij dan dankbaar leven
de volle tijd,
geborgen
in de bevende zekerheid*

*dat ik niet
uit dit smal en onvast bestand
van mijn bestaan zal vallen
dan in uw hand.*

GEBED AAN TAFEL

V. Zon en maan, licht aan de hemel,
warmte op aarde voor dag en nacht,
God, het is het werk van uw handen –

maar meer nog zijt Gij
het licht in onze ogen,
de lamp voor onze voeten,
gloed in ons leven,
vonk van hoop in ons bestaan.

Hemel en aarde,
wolk en water, zee en zand,
God, het is het werk van uw handen –

maar meer nog zijt Gij
het pad dat wij maken,
het spoor dat wij trekken,
onze gang naar elkaar,
onze tocht naar U toe.

G. *Die ons schiep en ook nu nog
als hier de nacht ons overmant
houdt in de holte van uw hand.*

V. Bomen en bloemen,
alle planten, soort na soort –
vis en vogel, alle dieren,
soort na soort,
God, ze zijn het werk van uw handen –

maar meer nog zijt Gij
de kleur die ze dragen,
het lied dat ze zingen,
hun vlucht naar de einder.

De mens hebt Gij geschapen,
uit de aarde geboetseerd,
en uw adem ingeblazen –

maar meer nog zijn wij
uw schaduw, uw beeld,
uw geest die ons bezielt,
uw belofte die wij dragen,
uw zevende dag.

G. *Die ons hoedt in uw schaduw
onder uw vleugels toegedekt
liefde die ons tot leven wekt.*

V. Uw licht voor de wereld,
uw weg door de tijden,
uw belofte vervuld
is hij geworden, Jezus Christus.

Als mens onder ons
van uw geest vervuld
is hij gegaan tot de minsten
die kwetsbaar zijn en uitgestoten,
verlamd en blind,
verstomd en overschreeuwd.

Toen de wereld wilde
dat zijn stem verstomde
en zijn leven vergeten,
heeft hij brood genomen
gebroken en gezegd:

‘Dit ben ik en ik beloof u vast
dat ge zult eten en drinken aan mijn tafel;
mijn lichaam voor u gebroken.’

Hij heeft de beker genomen
en doorgegeven met de woorden:
'Neem deze van mij over
en drink hem samen;
mijn bloed voor u vergoten –
een nieuw begin.'

G. *Ken ons hart zo onrustig
vol van zichzelf is het verblind
totdat het rust in U weer vindt.*

V. *Gij uit de dood verrezen,
gij de hoop die leeft onder ons,
gij die de steen hebt weggerold
alle dood tenietgedaan –
hoor ons aan nu wij bidden
voor mens en wereld.*

*Gij die zijt voor wie u beleeft,
Gij die spreekt voor wie gehoor geeft.
Gij die u openbaart aan
wie kennis heeft met u.*

*Gij die verschijnt aan wie ziet,
Gij in wie hij die van liefde is gestorven
voor altijd leeft –*

*Gij onze God, maak ons mens,
zoals hij is geweest, Jezus Christus:
alle dood te machtig,
in U voltooid voor altijd.*

Zingen wij nu het Onze Vader.

ONZE VADER

*Onze Vader verborgen
uw naam worde zichtbaar in ons
uw koninkrijk kome op aarde
uw wil geschiede, een wereld
met bomen tot in de hemel,
waar water schoonheid, en brood
gerechtigheid is, en genade –*

*waar vrede niet hoeft bevochten
waar troost en vergeving is
en mensen spreken als mensen
waar kinderen helder en jong zijn,
dieren niet worden gepijnigd*

*nooit één mens meer gemarteld,
niet één mens meer geknecht.*

*Doof de hel in ons hoofd
leg uw woord op ons hart
breek het ijzer met handen
breek de macht van het kwaad.*

*Van U is de toekomst
kome wat komt.*

COMMUNIE

V. *Moge het delen van het brood en deze beker
ons sterken in de hoop
dat er een nieuwe wereld zal komen
waarin genoeg brood is voor allen
en recht en liefde schering en inslag zijn.
U bent allen welkom aan deze tafel.*

ORGELSPEL

*Allegro uit Orgelkonzert Nr. 2 B-dur (op 4),
Georg Friedrich Handel*

LIED

*Gij, Gij peilt mijn hart
Gij doorgront mij,
Gij weet mijn gaan en mijn staan.
Gij kent mijn gedachten van verre
mijn reizen en trekken, mijn rusten.*

*Mijn wegen, alle, zijn U bekend -
ieder woord dat komt op mijn lippen,
onuitgesproken nog, Gij hoort het al.
Beklim ik de hemel, daar zijt Gij,
daal ik af in de aarde, daar vind ik U ook.*

*Had ik vleugels van morgenrood,
vloog ik over de verste zeeën,
ook daar Gij, uw hand
uw rechterhand die mij vasthoudt.*

*Uw schepping ben ik in hart en nieren,
Gij hebt mij geweven
in de schoot van mijn moeder.*

Gezongen

*Gij Eeuwige, peil nu mijn hart
doorgrond mij, toets mijn
verborgen gedachten.
Ik ben toch niet op een doodlopende weg.
Leid mij voort op de weg van uw dagen.*

KLARINETSPEL

Klarinetkwartet Klavier
Come again,
John Dowland

Kaarsjes aanmaken

GEBEDEN EN LIED

- G. *Bij U is er rust; ik vertrouw op U.
Gij wijst mij de weg ten leven,
het volle leven. Op U vertrouw ik.*
- V. Gij, de barmhartigheid zelve,
omgeef ons met uw troostende nabijheid,
nu onze wereld zo op drift is.
Wees als een liefdevolle mantel
om ons heen geslagen.
- G. *Bij U is er rust; ik vertrouw op U.
Gij wijst mij de weg ten leven,
het volle leven. Op U vertrouw ik.*
- V. Wees de ruimte
waarin wij mild zijn voor elkaar.
Wees de stroom
waarin wij elkaar terugvinden als gelijken.
- G. *Bij U is er rust; ik vertrouw op U.
Gij wijst mij de weg ten leven,
het volle leven. Op U vertrouw ik.*
- V. Dat wij samen onze weg vervolgen,
in het spoor van Jezus, die 'de Weg' heet,
en blijven doen wat hij heeft gedaan:
brood breken en delen, met wie dan ook,
het licht zijn in onze wereld.

AFSLUITING

Nu we bijna aan het einde zijn gekomen van deze
Paaswake bedank ik graag het Klarinetkwartet
Klavier uit Helvoirt. Dank ook aan ons koor onder

leiding van Marcel Zagers, aan onze gastorganist
Sjaak Bloem en aan alle anderen die voor de
vieringen in de Goede Week van alles gedaan en
geregeld hebben.

Bij het verlaten van dit kerkje kunt u het
tekstboekje meenemen naar huis, om er later nog
eens troost en kracht uit te putten. Wij wensen u
een fijn en gelukkig paasfeest.
We zien graag terug bij de eerstvolgende viering,
over twee weken, op zaterdag 13 april.

Uitnodiging om te gaan staan voor de Zegenbede

ZEGENBEDE

Gezongen

*De Levende zegene en behoede u.
De Levende doe zijn aangezicht
over u lichten, en zij u genadig.
De Levende verheffe
zijn aangezicht over u,
en geve u vrede.*

*Zegen ons en behoed ons,
doe lichten over ons uw aangezicht
en wees ons genadig.
Zegen ons en behoed ons,
doe lichten over ons uw aangezicht
en geef ons vrede.*

- V. Wees gezegend en wees tot zegen,
in de naam van de Vader, de Zoon
en de heilige Geest.

A. Amen

Kaarsjes doven

FEESTELIJK ORGELSPEL

Allegro uit Orgelkonzert Nr. 5 F-dur (op 4),
Georg Friedrich Handel

VERANTWOORDING

Deze viering is samengesteld door de Liturgische Werkgroep van Open Kerk Helvoirt. Daarbij is geput uit een lange en rijke traditie.

Lectoren: Inge Goossens, Nicole Mariën, Wim Weren.

Overweging: Wim Weren.

Koor onder leiding van Marcel Zagers.

Organist: Sjaak Bloem.

Klarinetkwartet Klavier, bestaande uit:

Peter van Iersel – bes-klarinet;

Sietske van Iersel – bes-klarinet;

Lonneke van Ierland – bes-klarinet;

Christ van Iersel – bas-klarinet.

LIEDKEUZE

A 282 Gij licht mijn leven bij,
Marcel Zagers / Taizé: als alles duister is.

P 70 Met niets uit niets,
Huub Oosterhuis / Tjeerd Oosterhuis.

A 164 Dat mensen de eeuwen door,
Peer Verhoeven / Willem Vogel.

A 259 Aan Babylons stromen.
Sytze de Vries / Melchior Vulpius.

A 4 Licht dat ons aanstoot in de morgen,
Huub Oosterhuis / Antoine Oomen.

P 21 Bronnen en al wat in 't water leeft,
Ida Gerhardt en Marie van der Zeijde /
Floris van der Putt.

A 261 Klein Danklied,
Ad den Besten / Michael Stumpel,

A 73b Die ons schiep, coupletten 1, 3 en 4,
Sytze de Vries / Willem Vogel.

A 273 Onze Vader verborgen,
Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal.

A 51b Gij, Gij peilt mijn hart,
Huub Oosterhuis / Antoine Oomen;

A 263 Bij U is er rust,
Peer Verhoeven / Taizé.

A 280 Zegenbede,
Numeri 6:24-27 / Gert Bremer.

ILLUSTRATIE

Gilia van Engelen.

Eerstkomende vieringen

Zaterdag 13 april 19.00 uur Viering

Zaterdag 27 april 19.00 uur Viering

Zaterdag 18 mei 19.00 uur Pinksteren

Voor wie de vieringen in Open Kerk mogelijk wil
blijven maken:

NL80 INGB 0006 2320 91

t.n.v. Open Kerk Helvoirt

website: www.openkerkhelvoirt.nl

INTENTIES VOOR DE GEDACHTENIS

Wij spreken in elke viering intenties uit voor overledenen. Namen daarvoor kunt u doorgeven aan Wim Weren, telefonisch (013 52 19 343) of via e-mail (w.j.c.weren@gmail.com). Uiteraard kunt u ook andere intenties doorgeven.

© Open Kerk Helvoirt

30 maart 2024